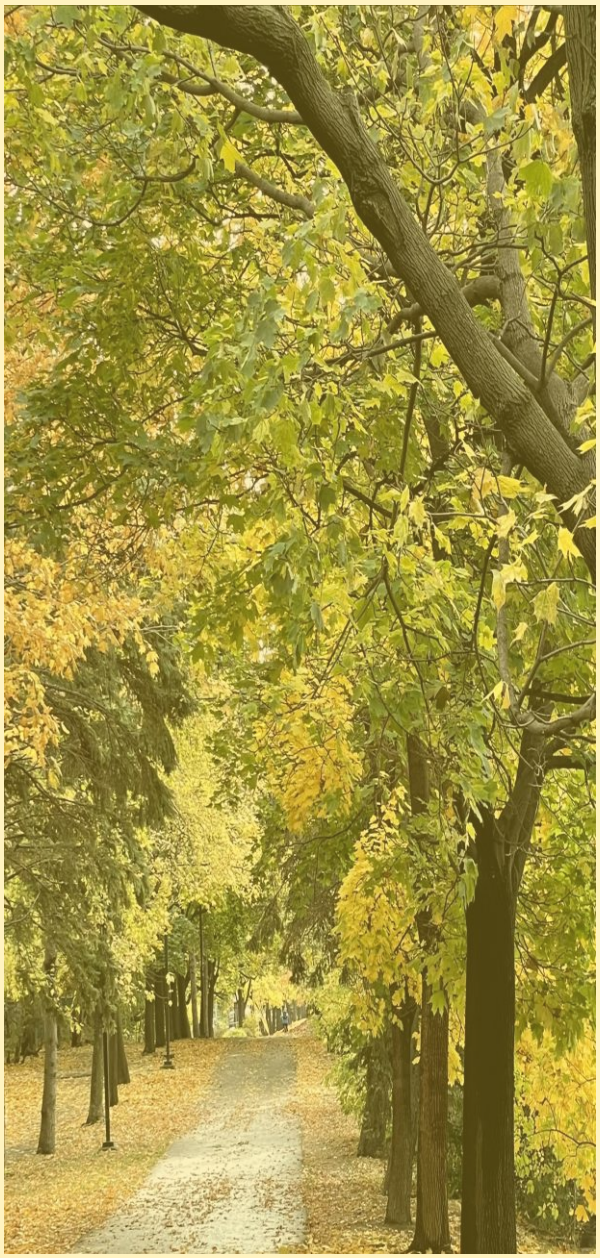
Mùa Thu Không Trở Lại

Có một mùa thu anh đến thăm, nhưng rồi xa xôi nên anh không bao giờ trở lại để cho em cứ mãi ngóng trông…

Mùa thu này anh vẫn chưa trở lại
Một mình em bên cội hoa vàng
Một mình em trong cánh đồng hoa dại
Một mình em sầu nặng, đợi mùa sang...

Mùa thu rồi anh vẫn không trở lại
Mưa nhớ anh, lệ nhỏ hạt âm u
Em nhớ anh, nhớ tình yêu nhỏ dại
Em tìm anh, chỉ thấy hạt sương mù

Anh có biết, tình không bao giờ chết
Dẫu trần gian, địa ngục hay thiên đàng
Dẫu cát bụi có xoá mờ thân xác
Em vì anh giữ mãi làn môi ngoan...
Rất nhiều đêm, em, cơn mê rất lạ,
Cố tìm anh trong bóng tối, lạc loàih
Thân bước đi, từng bước chân mộng mị
Hồn nhớ anh, bão nổi chẳng hề phai...

Anh ra đi, chẳng bao giờ trở lại
Theo dòng sông réo gọi thuở hoang sơ
Mặc cho em những đêm trời chuyển gió
Gọi mãi tên anh trong cả cơn mơ...

Xa nhau rồi, xoá mờ luôn dấu tích
Cánh chim bằng theo gió chẳng bay về
Mười ngón tay, em đan niềm nhung nhớ
Sợi tóc dài vương vấn mãi đam mê...

Anh! Nếu có ngày nào quay lại
Tiếng sáo diều trầm bổng quyện âm thanh
Ta yêu nhau, tình không bao giờ hết
Vì tình ta là lưới nhện mong manh...

Dẫu biết anh không bao giờ trở lại
Nhưng thu về em vẫn cứ ngóng trông
Lá vàng rơi, gợi nhớ đến âm thầm
Anh không đến, dẫu thu hằng trở lại!

Anh! em vẫn giữ mối tình thơ dại
Để tin rằng mình cũng được người yêu.

Sao Khuê 19-nov-2014